

Døden, sidste Gang med Tabet af sin højre Arm, bragte det amerikanske Blad „Nordlyset“ nedenstaaende Beretning fra General Christensen:

Hr. John Volk!

I denne Uges „Nordlyset“ har jeg med stor Fornøjelse læst Deres Oversættelse af Digtet „Fra Skovbranden“, om den heltemodige lille Freda Johnson, og det minder mig om en Episode fra den store „blizzard“, vi havde i Vinteren 1887—88, som maaske vil interessere Deres Læsere.

Stormen naaede hertil i Marts, men et Par Maaneder forinden rasede den i de nordvestlige Stater og navnlig i Syd Dakota, hvor min ældste Datter dengang boede i Byen Wessington Springs. I denne Bys Nærhed, om Morgen, som Stormen brød løs, var en 16aarig Pige ved Navn Addie Knieriem tillige med 5 smaa Pige-børn forsamlede i en gammel, skrøbelig Træhytte, der brugtes til Skole, og da Sneens Vægt brød Taget itu, blev de tvungne til at søge at finde deres Hjem.

Men deres Søger var forgæves, og tilsidst i den blinde Følgen stødte de paa en Halmstak, hvori Addie borede sig ind tillige med de smaa og der tilbragte hele den skrækkelige Dag og Nat, og først slap ud næste Morgen. Addie vidste, at det gjaldt om at holde Børnene vaagne, for at de ikke skulde fryse ihjel, og vekselvis tog hun de smaa paa Skødet, fortalte dem Historier, sang for dem, gned deres Lemmer, og saaledes paa alle Maader holdt dem vaagne og tilsidst frelste dem. Men som Offer for denne sjældne Menneskekærlighed fik hun Koldbrand i sine Fødder, og faa Dage efter blev de amputerede. Min Svigersøn var en af de tilstedeværende Kirurger, og kunde ikke noksom prise hendes mageløse Standhaftighed og Taalmod.

Min Datter tilskrev os om denne Episode og tilføjede, at Addies Forældre var grundfattige, og de fleste Farmere derude saa forarmede, at de næsten intet kunde bidrage til at skaffe hende kunstige Fødder, og slog paa, om der ikke i Østen kunde gøres noget. En af Udgifterne af *New York Times*, der læste dette Brev i Huset hos en fælles Ven, bad mig give en kort Skitse og lovede at tage sig af Sagen, idet han haabede paa den Maade at faa et Hundrede Dollars ind.

Den 8de Marts 1888 blev Artiklen optaget, og i mindre end to Uger havde jeg modtaget Doll. 1,514. 73!! Og en ædel Rigmand i New-York (der gjorde Fordring paa, at hans Navn ikke maatte blive bekjendt) giver hende, saa længe hun lever, en Pension paa Doll. 600 om Aaret! Addie Knieriem er flittig og opvakt og forbereder sig til at blive Lærerinde, hvortil hun har Begavelse og stor Lyst. Hun gaar endnu i Seminariet i Wessington Springs, men til næste Aar tænker vi at forflytte hende til Vassar